

UZASADNIENIE

Powód P. G. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 21.180,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16.08.2014 r.

W uzasadnieniu podał , że w następstwie kolizji w dniu 14.10.2014 r. nabył wierzytelność z tytułu odszkodowania za skutki zdarzenia z dnia 11.07.2014 r. Wówczas uległ uszkodzeniu samochód marki M. (...) nr rej. (...) a odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia ponosi strona pozwana , u którego był ubezpieczony w zakresie OC pojazd sprawcy szkody. Nadto podał , że strona zlecił dokonanie nowej kalkulacji naprawy niezależnemu rzeczoznawcy z której wynika , że koszt naprawy samochodu wyniesie 49.561,20 zł a nie 28.381,15 zł jak oceniła strona pozwana.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zarzuciła , iż kwota wypłaconego odszkodowania odpowiada kosztom naprawy spornego auta.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.07.2014 r. doszło do kolizji drogowej samochodu marki M. (...) nr rej. (...) z innym samochodem , który był sprawcą kolizji i był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A. w W..

Poszkodowany zgłosił stronie pozwanej szkodę w dniu 11.07.2014 r.

Strona pozwana na podstawie kosztorysu sporządzonego w systemie A. ustaliła wysokość szkody na kwotę 28.381,15 zł i taką kwotę wypłaciła poszkodowanemu (bezsporne).

Całkowity koszt naprawy samochodu marki M. (...) nr rej. (...) wynosi brutto 51.229,01 zł-według kalkulacji w systemie A. , przy zastosowaniu nowych oryginalnych części zamiennych , sygnowanych marką producenta pojazdu i przy zastosowaniu średnich stawek warsztatowych za robociznę z rynku lokalnego

dowód: opinia biegłego G. B. K-89-105 , 146-157

Dnia 14.10.2014 r. powód zawarł umowę przelewu wierzytelności z S. D..

dowód: kserokopia umowy przelewu wierzytelności K-9-10

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 KC i nast. sprowadza się do tego , że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim , względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba , na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Szczegóły tej odpowiedzialności są unormowana w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz.1152). Według art. 36 ust. 1 tej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani - na podstawie przepisów prawa cywilnego - do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę , której następstwem jest śmierć , uszkodzenie ciała , rozstrój zdrowia bądź też utrata , zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Odpowiedzialność tą reguluje również ustawa z dnia 22 maja 2003 r. działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151).

Zgodnie z treścią art. 436 KC w zw. z art. 435 KC samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według zaś art. 361 § 1 KC zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 KC naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkoda majątkowa jest to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Z przepisu art. 361 § 2 KC wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody.

Bezspornym jest, iż w dniu 11.07.2014 r. doszło do kolizji drogowej samochodu marki M. (...) nr rej. (...) z innym samochodem, który był sprawcą kolizji i był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A. w W.. Nie jest też sporne, że poszkodowany zgłosił stronie pozwanej szkodę w dniu 11.07.2014 r. a strona pozwana na podstawie kosztorysu sporządzonego w systemie A. ustaliła wysokość szkody na kwotę 28.381,15 zł i taką kwotę wypłaciła poszkodowanemu.

Sporna między stronami była wysokość należnego odszkodowania ponad tę kwotę. Strona pozwana uważała, że kwota ta wyczerpuje w całości roszczenie powoda, powód natomiast twierdził, że jest ona mocno zaniżona i na tą okoliczność przedłożył kosztorys rzeczoznawcy.

W ocenie Sądu otrzymana przez poszkodowanego kwota tytułem odszkodowania nie rekompensuje w pełni doznanej przez niego szkody. Powołany w toku sprawy biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów G. B. ustalił, że całkowity koszt naprawy samochodu marki M. (...) nr rej. (...) wynosi brutto 51.229,01 zł - według kalkulacji w systemie A., przy zastosowaniu nowych oryginalnych części zamiennych, sygnowanych marką producenta pojazdu i przy zastosowaniu średnich stawek warsztatowych za robociznę z rynku lokalnego.

Sąd podziela wyrażony przez biegłego pogląd, że z technicznego punktu widzenia właściwą jakością naprawy pozwalającą na optymalne przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego gwarantuje jej wykonanie zgodnie z procedurami i technologią naprawy producenta. W ocenie Sądu biegły prawidłowo przyjął do obliczeń ceny nowych, oryginalnych części zamiennych i materiałów, ustalone przez producenta normy czasowe operacji naprawczych, lakierniczych, dodatkowych i powiązanych oraz stawki naprawy za roboczogodzinę w wysokości średnich stawek stosowanych w dacie powstania szkody przez renomowane warsztaty naprawcze. Wskazać nadto należy, że roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego czy naprawa została dokonana (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515) oraz czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tą rzecz naprawić (wyrok SN z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410). Poszkodowany nie musi zatem naprawiać pojazdu, może sprzedać go zachowując wypłacone odszkodowanie, może go naprawić tylko częściowo, dokonać naprawy własnoręcznie bądź użyć do naprawy części używanych lub podróbek.

Mając na względzie wartość szkody 51.229,01 zł i kwotę wypłaconą poszkodowanemu 28.381,15 zł Sąd uznał, że strona pozwana winna spełnić na rzecz powoda całą kwotę dochodzoną pozwem.

Powodowi od dochodzonego świadczenia należą się również odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 817 § 1 KC ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku tj. od dnia 11.07.2014 r.-wobec tego żądanie pozwu w tym zakresie jest także zasadne.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 KPC i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.